ΕΤΟΣ Δ.— ΑΡΙΘ. 510 **Τιμᾶται λεπτὰ 10** ΤΡΙΤΗ 23 ΙΟΥΝΙΟΥ 1883

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. **20** — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δίς, λ. **40,** τρὶς ἕως ἑξάκις λ. **20,** κατὰ μῆνα λ **15,** ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. **10.**

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, **ὁδὸς Μουσῶν,** *Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.* —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΕΝΕΚΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐκδίδοται ἐκτάκτως καὶ αὔριον.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

ἐχωρίσθησαν εἰς δύο ζώνας, εἰς τὴν διακεκαυμένην τοῦ Σούτσου, καὶ εἰς τὴν κατεψυγμένην τοῦ Μελᾶ. Μεταξὺ αὐτῶν αἱ ζῶναι τῶν ἄλλων ὑποψηφίων, ὡς τὸ γαϊτανάκι τῶν ἀπόκρεω, τυλίσσονται καὶ ἐκτυλίσσονται ἀθορύβως. Ἡ μεγάλη ἀντίθεσις, τὸ χάσμα, ἡ ἄβυσσος εἶναι ἡ χωρίζουσα τὸ κόμμα τοῦ Μελᾶ ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ Σούτσου. Ἂν θέλετε, Σοῦτσος, Φρεαρίτης, Καλλιφρονᾶς, Δαλέκος καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Μενιδιάτης ἀποτελοῦσιν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ κόμμα· εἶναι αἱ καλαὶ παλαιαὶ Ἀθῆναι, μὲ τὴν τιμὴν καὶ τὸ αἴσθημά των, μὲ τὴν ποίησιν καὶ τὸν φυσικόν των βίον, μὲ τὴν κοινωνικὴν ἰσότητα καὶ τὴν δημοκρατικὴν χλαμύδα των· εἶναι αἱ Ἀθῆναι τοῦ *Ἀντρου*, τοῦ Παράσχου, τοῦ 62, τῶν *τριγώνων*, τῆς ἐθνοφυλακῆς, τῶν πετροπολέμων, τῆς σαρδέλλας καὶ τοῦ ρετσινάτου· εἶναι αἱ Ἀθῆναι τῶν ἐλευθεριῶν, τῆς συνταγματικῆς ζωῆς, τῆς ἀναλογίας τῶν περιουσιῶν, τῆς ἐφθηνίας τοῦ βίου, τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἀναγκῶν, τοῦ ἀνεπιδείκτου, τοῦ ἀπροσποιήτου τῆς εἰλικρινείας, τῆς βιωτικῆς φαιδρότητος καὶ τῆς φιλοσοφικῆς ἐκείνης στωϊκότητος, ἥτις ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου περιπάτου διεδόθη εἰς τὸν νεώτερον ἀθηναϊκὸν βίον. Εἶναι αἱ Ἀθῆναι καθ' ἃς ὡραῖόν τι ποιημάτιον τοῦ Παράσχου ἀπετέλει γεγονὸν τῆς ἡμέρας, ἓν κύριον ἄρθρον ἐφημερίδος, ὅπερ ἐπετύγχανεν, ἐκυκλοφόρει ἀνὰ τὴν πόλιν, μία εὐφυΐα διέτρεχε τὰς ρύμας καὶ τὰς πλατείας, καθ' ἣν ὁ Βασιλειάδης καὶ ὁ Παπαρρηγόπουλος ἦσαν οἱ θεοὶ τῆς ἡμέρας, οἱ φιλολογικοὶ ἀγῶνες τοῦ Ροΐδου ἀπησχόλουν τὴν πόλιν, ἀπαράλλακτα ὅπως τώρα ἡ μονομαχία τοῦ κ. Ἄϊχλερ, μία δὲ γελοιογραφία τοῦ Ἀννίνου ἔκαμνε τὰς Ἀθήνας νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτῆς μίαν ἑβδομάδα. Εἶναι αἱ Ἀθῆναι τῆς παντοδυναμίας τῆς μέσης τάξεως, ἥτις μὲ 300 δραχμῶν μηνιαίαν πρόσοδον ἔδιδε καὶ αὐτὴ τοὺς χορούς της, τὰς ἑσπερίδας της, τὰς πανυχίδας της, καὶ διεσκέδαζε! ὦ διεσκέδαζε, χωρὶς νὰ τὴν ξεγυμνώνῃ ἡ Λιζιέ, χωρὶς νὰ τὴν λῃστεύουν αἱ Ὧδραὶ καὶ αἱ Ἰωάνναι καὶ αἱ Μαριάνναι, χωρὶς νὰ ἐκλέγουν πολλαὶ τῶν νεωτέρων δεσποινῶν τὴν *ἀνοχὴν* ὡς ἄγουσαν εἰς τὰ *μοδίστρικα* καὶ τὴν ἀτιμίαν εἰς τὴν ἐξόφλη-ὡς ἄγουσαν σιν τοῦ λογαριασμοῦ.

Εἶνε αἱ Ἀθῆναι τῆς ἀδελφότητος, ὅτε δὲν ὑπῆρχον φθονοῦντες καὶ φθονούμενοι, καλὴ τάξις καὶ κακὴ τάξις, καλὸς καὶ κακὸς κόσμος, μέγα ξενοδοχεῖον ἐν Φαλήρῳ καὶ παρ' αὐτῷ μικρὰ ταβέρνα, χαρὰ διὰ τοὺς μὲν καὶ σκάσις διὰ τοὺς ἄλλους, διὰ τοὺς μὲν ἀποκρηαῖς, διὰ τοὺς ἄλλους πλῆξις, προῖκες ἐδῶ καὶ ἀπεμπώλησις εἰς προικοθήρας σεσηπότων σαρκίων, δροσερὰ ἐκεῖ κορμὶ μαραινόμενα καὶ ἀποχλωρούμενα καὶ *φυραίνοντα* καὶ ἀποσαρκούμενα, χρυσὸς καὶ πορφύρα καὶ μάρμαρον καὶ ἀνακάρδιον καὶ ροδόξυλον ἀφ' ἑνός, καὶ μετρημέναι καρέκλαι, διάτρητοι πολυθρόναι, ἑβραϊκὰ κομψοτεχνήματα ἀφ' ἑτέρου. Εἶνε αἱ Ἀθῆναι τῶν Σκιαδικῶν, τῆς Φάλαγγος καὶ τῆς Ἐθνοφυλακῆς, ἡ νεολαία τοῦ ἱστορικοῦ *σαλιοῦ* καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑγείας καὶ ρώμης, ἡ νεολαία τῶν ἐκδρομῶν, τῶν φλογερῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ ἑλληνικωτάτου φρονήματος. Εἶνε αἱ Ἀθῆναι τοῦ 66, τῶν κρητικῶν δηλαδὴ ἐπαναστάσεων, καθ' ἃς μία νῆσος ἐκηρύσσετο πάσχουσα ἀδελφή μας καὶ ἐθωπεύετο καὶ ἐπεριποιεῖτο καὶ ἐφιλοξενεῖτο καὶ ἤντλει φάλαγγας ἀγωνιστῶν, πλοῖα τουρκομάχων, ἐφόδια ζωοτροφιῶν, αἰσθήματα, στεφάνους, δάφνας, ἀγρυπνίας, ζητωκραυγάς, ποιήματα, προσευχάς. Δὲν ὑπῆρχε τότε Ἐθνικὴ Ἄμυνα καὶ Μελᾶς, βαπτίσματα μελλόντων βουλευτῶν τοῦ κόμματος δι' ἐθνικῶν χρημάτων, πετσώματα, δυσωδίαι, καὶ σπαραγμοὶ τιμῆς καὶ χρήματος.

Αὐταὶ εἶναι αἱ Ἀθῆναι, ἃς ὁ ὑπὸ τὸν **Σοῦτσον**, Φρεαρίτην καὶ Καλλιφρονᾶν δῆμος ζητεῖ ἀκόμη νὰ διαφυλάξῃ ζώσας ἐκ τῶν ὀνύχων καὶ τῆς θανατηφόρου πνοῆς τῶν ἐπ' αὐτῶν, ὡς ψοφιμίου, δίκην ἱεράκων, πεσόντων πλουτοκρατικῶν, μὲ σημαίαν τὴν ἄβυσσον τῆς ἀνισότητος καὶ μέλλον τὴν κοινωνικὴν ὑποδούλωσιν καὶ μετ' αὐτῆς τὴν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν.

Ποῖαι δὲ αἱ Ἀθῆναι τοῦ κ. *Μελᾶ* ;

Αἱ Ἀθῆναι τοῦ κ. Μελᾶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς **μαύρης καταστροφῆς τοῦ Λαυρίου.** Καὶ εἰς τὴν ἀπωτέραν γωνίαν, ὅπου ὑπῆρχεν Ἕλλην, πικρὸς ἠκούσθη στεναγμὸς ἐπὶ τῇ συμφορᾷ ἐκείνῃ. Ἡ λαυριωτικὴ ἐπιχείρησις ἀναβιβασθεῖσα ἕνεκα τῶν αἰωνίων ξενικῶν διωγμῶν, οὓς ὑφίσταται ἡ Ἑλλὰς ἀδιακόπως, εἰς ζήτημα ἐθνικόν, δὲν ἀπέβαλε τὸν ἐθνικὸν αὐτῆς χαρακτῆρα ὅταν ἀπὸ τῶν ὑπομνημάτων λαὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἀοιδίμου Δεληγεώργη ἐξεχύθη εἰς τὰ

βαλάντια τῶν Μελάδων, διὰ νὰ μετασχηματισθῇ εἰς πολυώροφα μέγαρα καὶ ἀλύσσεις οἰκιῶν. Ὅπου ὑπῆρχον λοιπὸν οἰκονομίαι, περισσεύματα, περιουσίαι ὀρφανῶν, κουμπαράδες ὑπαλλήλων, μισθοὶ ἀνεξόδευτοι, κοσμήματα, ἀκίνητα, ὅ,τι δήποτε μετὰ σπουδῆς, μετ' ἐνθουσιασμοῦ, μετὰ πεποιθήσεως ἤχθη εἰς τὴν λαυριωτικὴν χοάνην διὰ νὰ γίνῃ ἔπειτα λαυριωτικὴ σκωρία, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὴν πάλιν ὑπὲρ ἑαυτῶν νὰ ἐκμεταλλεύωνται οἱ χρυσοκάνθαροι. Διότι ἔπρεπε νὰ δείξωμεν τότε οἱ Ἕλληνες—αὐτὴ ἡ ἐθνικὴ ὑπερήφανος σκέψις ἐκυρίευσε τότε τὸν ἑλληνισμὸν—ὄχι μόνον ὅτι γνωρίζουν οἱ κυβερνῶντες ἡμᾶς νὰ ὑπερασπίζωνται κατὰ δύο μεγάλων δυνάμεων τὴν ἐθνικὴν ἀεξαρτησίαν μας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ὑβρίζοντας ἡμᾶς ὅτι ἄνευ τοῦ Ροῦ καὶ Σπερπιέρη δὲν θὰ εἴχομεν οὔτε μίαν χελώνην ἐκ τοῦ Λαυρίου, νὰ ἀπαντήσωμεν διὰ γεγονότων ὅτι εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ καλύψωμεν καὶ ἅπαξ καὶ δὶς καὶ πολλάκις τὰ κεφάλαια αὐτῶν καὶ νὰ καταστήσωμεν τὸ Λαύριον ἐθνικοϊδιόκτητον. Ἀλλὰ τί ἐσκέφθησαν οἱ φιλοπάτριδες Μελάδες, τὰ μέλη τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας ; ; ; Νὰ ἀγοράσουν τὰς πρώτας μετοχὰς αὐτοί, νὰ προκαλέσωσι ταχέως τὸν ὑψωμὸν, νὰ τὰς φέρουν εἰς τὰ πεντακόσια φράγκα ἑκάστην, νὰ πωλήσουν εἰς αὐτὴν τὰς ἰδικάς των, νὰ ξεπέσουν ἔπειτα εἰς τὰ 60 ἑκάστη φράγκα, νὰ τὰς ἀγοράσουν πάλιν αὐτοί, καὶ ἐκ μὲν τῆς πωλήσεως νὰ δεκαπλασιάσουν τὰς περιουσίας των, ἐκ δὲ τῆς πωλήσεως νὰ ἐξασφαλίσουν πάλιν δι' ἑαυτοὺς τὸ Λαύριον.

Τί εἶνε τοῦτο ; Ὀλίγο ἔτη μετὰ τὴν διὰ τῶν κυβερνητῶν μας Δελιγεώργη καὶ Κουμουνδούρου καὶ Ζαΐμη, τοὺς ὁποίους ἐν Ἀγγλίᾳ διατρίβοντες οἱ Μελάδες ἐξύβριζον, ἐξόντωσιν τῶν Λύγκων, τῶν Σπανῶν, τῶν Νταβέλνδων, εἰς οὗς κατ' ἔτος δὲν ἐπλήρωνε ἡ Ἑλλὰς ὅλη πλείονα τῶν διακοσίων ἢ καὶ τριακοσίων ἀκόμη χιλιάδων δραχμῶν. ἐπλήρωσε διὰ μιᾶς εἰς τοὺς *Σπανοὺς* τοῦ Λαυρίου **δεκαπέντε ἑκατομμύρια φράγκα !** Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐπίσημος ἐγκατάστασίς των, τὸ **πρῶτον αὐτῶν κόλπο.** Ὅταν ὁ κ. Τρικούπης διστάζῃ νὰ δαπανήσῃ ἡ Ἑλλὰς ἑκατὸν ἢ διακοσίας χιλιάδας φράγκων διὰ νὰ φύγωσι τὸν κίνδυνον τοῦ ἐκρωσισμοῦ καὶ τοῦ ἐκβουλγαρισμοῦ ἑκατὸν ἴσως χιλιάδες Ἑλλήνων τοῦ Πόντου καὶ τῆς Βουλγαρίας, καὶ ἔλθωσι νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐνταῦθα, αὐξάνοντες τὴν γεωργικὴν προσοδον τῆς Ἑλλάδος, ἐπεκτείνοντες τὴν καλλιέργειαν, ἀποξηραίνοντες τὰ ἕλη καὶ τὸ σπουδαιότερον παρέχοντες ἡμῖν τὸ ὀλιγώτορον *δέκα χιλιάδες τουφέκια* ἐπὶ ρωμαλεωτάτων καὶ ἀδιαφθόρων βραχιόνων, ὅταν τρέμωμεν νὰ δαπανήσωμεν ἓν καὶ δύο ἑκατομμύρια, ἵνα πολεμήσωμεν τὸν ἐκσλαβισμὸν τῆς Μακεδονίας, ἡ Ἑλλὰς, ἡ μικρά μας Ἑλλὰς ἐδαπάνησε **15 ἑκατομμύρια** ὡς ἔξοδα ὑποδοχῆς δεκαπέντε ὁμογενῶν οἵτινες μᾶς ἔφερον τὸ χρηματιστήριον καὶ τοὺς μεσίτας, τοὺς χοροὺς καὶ τὰς ἐφ' ἁμαξῶν ἑταίρας, τὰ δάνεια καὶ τὰς προμηθείας αὐτὸ δὲ τὸ ἄτιμο παιγνίδι τῶν μετοχῶν καὶ τῶν χρεωγράφων—τοῦ ν' ἀγοράζουν φθηνὰ καὶ πωλοῦν ἀκριβὰ—τὸ ἐφαρμόζουν τώρα καὶ ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων, καὶ σᾶς ἀγοράζουν, ὦ βλᾶκες Ἀθηναῖοι, τὰ οἰκόπεδά σας τώρα κατὰ στρέμματα διὰ νὰ σᾶς τὰ πωλήσουν αὔριον κατὰ πήχεις. Ἠγόρασαν τὴν Θεσσαλίαν, ἔχουν τὴν Ἤπειρον, μισοαγόρασαν τὴν Ἀττικὴν, κατέλαβον τὴν Λεβαδείαν, εἶνε αὐτοὶ οἱ νέοι Ἀλληπασσάδες, καὶ εἶσθε σεῖς τὰ νέα ραδαγιαδομαζώματα, ἅπερ θὰ ὑποφέρετε, θὰ ὑποφέρετε, θὰ ὑποφέρετε, ἕως ὅτου σᾶς φέρουν τὸ μαγαῖρι εἰς τὸν λαιμὸν καὶ ριφθῆτε εἰς νέον πόλεμον, αἱματηρότερον τοῦ 21, καὶ καταστρεπτικὸν καὶ διὰ σᾶς καὶ διὰ τὸν τόπον.

Μεταξὺ τῶν δεκαπέντε αὐτῶν ὁμογενῶν διακρίνεται ὁ οἶκος τῶν Μελάδων, ὅστις τώρα θέλει νὰ καταλάβῃ καὶ τὴν Δημαρχίαν μας, περιερχόμενος τὴν ἀγορὰν μὲ τὸ βαλάντιον ἀνοικτὸν, ἐπιζητῶν ἀνοικτὰς παλάμας καὶ συνειδήσεις φρέσκας εἰς πώλησιν. Καὶ αὐτοὶ οἱ χρυσοθῆραι λοιπὸν, θὰ εἴπητε, μετέβαλον φύσιν καὶ ἀπὸ εἰσπρακτόρων τοῦ χρυσοῦ ἐγένοντο διανομεῖς αὐτοῦ ; Ναὶ, διανομεῖς, διότι σπείρουν ἕνα διὰ νὰ θερίσουν δέκα. Ἡ εὐτυχεστέρα σπορὰ δὲν παράγει τηλικαύτην ἀναλογίαν. Εἴδατε ἐκεῖνα τὰ παραγραφάκια τοῦ προγράμματος τοῦ Μελᾶ ; Κάθε παραγραφάκι εἶναι καὶ μία ἐπιχείρησις διὰ τὴν τάξιν τῶν ὁμογενῶν· καὶ κάθε ἐπιχείρησις εἶναι καὶ ἑκατομμύρια δι' αὐτούς.

Θέλετε τώρα νὰ μάθετε τὰς νέας Ἀθήνας, τὰς ὁποίας ζητοῦσι τινὲς, ὀλίγιστοι ἐκ πλάνης, οἱ πλείονες ἐκ διαφθορᾶς, νὰ παραδώσουν εἰς τὸν κ. Μιχαὴλ Μελᾶν, ὅστις ἔσχε ἢ τὴν παχυλὴν ἠλιθιότητα ἢ ἐμπνευσθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰησουΐτου ἀδελφοῦ του, τὸ θρασὺ πνεῦμα τῆς εἰρωνίας, νὰ ζητωκραυγάσῃ πρὸς τὰ συναχθέντα ἐν τῇ αὐλῇ του πλήθη: Ζήτω ἡ ἰσότης ; Καὶ τίς, ὦ μάγοι χρυσοκάνθαροι, εἶναι ἐπιδέξιος νὰ ἀνθαμιλληθῇ πρὸς τὴν δεξιότητα τῆς συμμορίας σας, ρορώστης, ὡς κροκόδειλοι τὰ ἑκατομμύρια παρὰ τῶν μωρῶν, τῶν εὐπίστων, τῶν χαρτοπαικτῶν ; Ἰσότης, κύριε Μελᾶ ; Δεῖξέ μας τὸ ἐμπόριόν σου, τὴν δουλειά σου, ἐξ ἧς νὰ πορίζεσαι τίμια κέρδη, διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἰσότητα αὐτήν. Ἀλλ' ὅταν σὺ διευθύνων τὴν Ἑταιρίαν τῶν μαρμάρων τῆς Πάρου ἐκδίδεις τὰς μετοχάς της πρὸς 500 φρ. ἑκάστην καὶ τώρα ποῦ κατέστρεψες τὰ λατομεῖά της διὰ νὰ ἐξαχθῶσι διὰ τῆς βίας αἱ κολόνναι τοῦ ἐνώπιον τῆς Καπνικαρέας *Πασσάζ* τοῦ ἀδελφοῦ σου προτείνεις νὰ διαλυθῇ ἡ Ἑταιρία διὰ νὰ ἀγοράσῃς τὰς μετοχάς της πρὸς 60 φρ. καὶ κερδήσῃς ὡς μέτοχος τῆς Πιστωτικῆς τίς οἶδε πόσα, ποία ἰσότης ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν τῶν ἐν τῷ αὐτῷ κράτει καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν νόμον ζώντων, εἰς οὓς κλοπὴ μιᾶς πεντάρας ὁδηγεῖ εἰς τὸν Μενδρεσέ, ἐνῷ κλοπὴ ἑκατοστύων χιλιάδων ὁδηγεῖ τοὺς χρυσοκανθάρους εἰς τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος ;

Αὔριον θέλομεν ζωγραφίσει τὰς Ἀθήνας τοῦ κ. Μελᾶ.

Καλιβάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Χθὲς ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἀρσακείῳ ἡ ἐπέτειος ἐξεταστικὴ τελετὴ, καθ' ἣν ἀπονέμεται τὸ χιλιόδραχμον Ράλλειον βραβεῖον τῇ ἀριστευσάσῃ ἐκ τῶν μαθητριῶν τῆς πέμπτης τάξεως, ἀπαγγέλλονται τὰ ἐπίσημα ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων, τὰ ὀνόματα τῶν διακριθεισῶν καὶ παρέχονται δείγματα τῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητριῶν περὶ τὴν φωνητικὴν καὶ ὀργανικὴν μουσικήν. Ἐφέτος ἐκέρδισε τὸ Ράλλειον ἡ Ἑλένη Σιφναίου, ἐκ Δήμνου καὶ τὸ ἐκέρδισε παλλακαρίσια, διότι δέκα ἄλλαι τὸ διημφισβήτουν 'ς τὰ γερὰ καὶ συνηγωνίσθησαν δι' ἐκεῖνο. Εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κ. Πασπάτην εἶχεν ἀνατεθῆ νὰ ἐξαγγείλῃ μετὰ σύντομον προοίμιον τὰς διακριθείσας. Καλὰ δὲ ἐτραγούδησαν ἐν διῳδίᾳ ἡ περυσινὴ δαρνῖτις τοῦ Ραλλείου δεσποινὶς Ζηνοβία Χρυσανθοπούλου μετὰ τῆς Ἑλένης Βατικιώτου, ἥτις πάλιν ἐπιμελῶς ἐξετέλεσεν ἐπὶ τοῦ πιάνου, ἀπὸ μνήμης, τὴν μουσικὴν συμφωνίαν straniera, ὡς καὶ ἡ δεσποινὶς Ἑλένη Ἀργύρη μελῳδίαν ἐκ τῆς Νόρμας, χειροκροτηθεῖσαι.

Ὅλῳ Ἑλέναι ἐθριάμβευον χθὲς, ἀντανακλῶσαι τὴν ἐπιτυχίαν των ἐπὶ τοῦ διδασκάλου των κ. Φαβρικέζη.

Ὁ ἀεροναύτης κ. Βεδὲ, ὁ ἐν ἐξόχῳ αὐταπαρνήσει συγκατατεθεὶς νὰ μεταβαπτισθῇ εἰς Βωδὲ,—οὕτως ἀνεγινώσκετο χθὲς ἐν τοῖς τοιχοκολλημένοις προγράμμασι τὸ ὄνομά του, οὕτινος ἐπίμονος ἀνάδοχος ἐγένετο ἡ ἀθηναϊκὴ δημοσιογραφία,—ὁ ἀεροναύτης λοιπὸν κ. Βωδὲ, ὁ πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν ἥρως τῆς μάνδρας τοῦ Σκουζὲ, ἐπανελάμβανε χθὲς τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἐν Φαλήρῳ τὴν ἀεροπορικὴν ἀνάβασίν του ἐπὶ τοῦ ἰδίου μέρους, ἐφ' οὗ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔαρ ἐτελέσθησαν οἱ ἱπποδρομικοὶ ἀγῶνες· καὶ ὁ εὐρὺς ἐκεῖνος χῶρος ἔβλεπε πάλιν τὴν αὐτὴν καὶ πλείονα ἔτι συρροὴν καὶ περιέργειαν, κίνησιν καὶ φαιδρότητα. Κατὰ τὸ πρόγραμμα, τὸ θέαμα θὰ παρείχετο *ὡρεὰν*, ὡς ἂν εἶχε σκοπὸν ὁ κ. Βωδὲ νὰ ἐνοικιάσῃ καὶ τοὺς δύο σιδηροδρόμους, διὰ νὰ μεταφέρῃ τοὺς θεατὰς, διὰ λογαριασμόν του. Περὶ τὴν ἑβδόμην ὥραν τὸ ἀερόστατον, πληρωθὲν, ὑψώθη, ἐγκαρσίως· τὸ πρῶτον, καὶ ἀναβὰς μέχρι τινὸς, ἐξέκλινε διευθυνθὲν πρὸς τὸ μέρος τῶν λουτρῶν, ἔνθα ἔπεσε μεταξὺ τῶν λουτρῶν καὶ τοῦ τελευταίου παρὰ τὴν ἀκτὴν ξενοδοχείου. Ὁ ἀεροναύτης ἔφερεν ἀνηρτημένα σώτρα, μετὰ δὲ τὴν πτῶσίν του σπεύσασαι λέμβοι ἐκεῖ ἀναμένουσαι, ἀνέσυραν αὐτὸν, ἐξελθόντα ἐν μέσῳ ἀτελευτήτων ζητωκραυγῶν τοῦ εὐχαριστημένου πλήθους. Τὸ ἀερόστατον, καθὼς ἔπεσε μὲ ὁρμὴν ἐπὶ τῶν κυμάτων, καὶ ἐγέμισε νερὸν, ἐπέπλεε φουσκωμένον, ἐνθυμίζον τὸ ὄρνεον Ρὼκ τῆς Χαλιμᾶς. Μετὰ τοὺς ὀρθαλμοὺς ἦλθεν ἡ σειρὰ τῶν στομάχων. Τὰ φαληρικὰ ξενοδοχεῖα ἔκαμαν φοβερὰν κατανάλωσιν μὲ ὅλην τὴν ἀταξίαν τῶν ὑπηρετούντων, καὶ τὰ πείσματα τῶν ὑπηρετουμένων, εἰς τοιαύτας περιστάσεις. Ἀπρεπὴς ὅλως ἦτο ἡ θέα τῶν μεταξὺ παλαιοῦ καὶ νέου Φαλήρου ἐν ἀπόπτῳ κολυμβητῶν ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ διερχομένου ἐκεῖθεν μεστοῦ Κυριῶν καὶ Κυρίων ἀτμοδρόμου. Τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς διέχυνε τὰς λάμψεις του, ἐνοχλητικὰς ἐν τοσούτῳ διὰ τοὺς ἠλεκτρικοὺς ὀφθαλμοὺς Κυριῶν τινων, καθ' ὧν, ὡς ἀλεξιτήριον, ἐχρησιμοποίησαν τὰ παρ' ἡμῖν ἀπό τινος πωλούμενα Κινεζικὰ ὀμβρελλίνια· ἀσιατικὰ προπύργια κατὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιδρομῆς. Τὸ Φάληρον διεσκέδαζε χθὲς ἡδονικώτατα, ἐν ἀντιθέσει τῆς ἀγρίας ζωηρότητος ἐν Ἀθήναις καὶ Κηφισσιᾷ.

Η ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΣΟΥΤΣΟΝ

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ χθεσινὴ διαδήλωσις τῶν περὶ τὸν **Σοῦτσον** ὑπῆρξεν ἐπιβλητικωτάτη. Ἀπὸ τῆς 6 τὸ πρωὶ ἤρχισεν ἡ συνάθροισις εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σούτσου καὶ εἰς τὸν ἀπέναντι Κῆπον-Καφενεῖον. Στοῖχοι ἁμαξῶν ἐπερίμενον. Σημαῖαι ἐκυμάτιζον. Ὁ Δήμαρχος ὑπεδέχετο ὅλους. Ὑπὲρ τοὺς ἑξακοσίους πολίτας ἦσαν ἐκεῖ. Διῃρημένοι εἰς τμήματα καὶ εἰς συντροφιές. Πάντες ὑπὸ εἰλικρινοῦς πρὸς τὸν Δήμαρχον ἀγάπης ἐμπνεόμενοι. Ἔμποροι, βιομήχανοι, κτηματίαι, ἐπιστήμονες, ἐργάται, δημοσιογράφοι. Εἰς τὰς 8 ἐπέβησαν τῶν ἁμαξῶν. Μακρὰ ἄλυσσις ἐσχηματίσθη ἱκανὴ νὰ καλύψῃ ὁλόκληρον ὁδὸν *Ἑρμοῦ* ἢ *Αἰόλου*. Δι' αὐτῶν παρελάσασα καὶ διὰ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, ὅλου τοῦ δήμου ἐξελθόντος ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων εἰς προϋπάντησιν, ἐτράπη τὴν εἰς Κηφισσίαν ἄγουσαν. Ἐν Χαλανδρίῳ ἡ πανήγυρις ἦτο ἐνθουσιωδεστάτη. Τὸ καϋμένο τὸ Χαλάνδρι ! τίμιο καὶ ἀλβανικὸ ὡς τὰ δόντια ; Δύο μόνον μαγαζειὰ εἶχαν σημαίαν Μελᾶ. Ἔξοδος ὅλων τῶν Χαλανδριωτῶν, μὲ τὰ ἐγχώρια ὄργανα ἐπὶ κεφαλῆς, ἐπὶ τῆς χωριζούσης τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ χωράφιά των ὁδοῦ. Ὅταν χωρικοὶ καὶ Ἀθηναῖοι συνανεμίγησαν, τὸ θέαμα ἦτο ὡραῖον. Αἱ λευκαὶ τῶν χωρικῶν στολαί, αἱ κατὰ διαλείμματα λευκαί, κυαναῖ, κόκκιναι, χρυσαῖ σημαῖαι, τὰ ἀλεξήλια τῶν Ἀθηναίων, ἀπετέλουν ἕνα ποικιλόχρωμον ὄγκον κινούμενον ἐν ἐνθουσιασμῷ καὶ ζητωκραυγαῖς. Εἰς Ἀμαρούσιον ὑπάρχουσι δυστυχῶς ἀρκετὰ μαγαζεῖα ἀνήκοντα εἰς τὸν Μελᾶν, χάρις εἰς τὸν Παναγῆν Κυριακὸν, ὅστις ἐκδικούμενος τῆς Δήμον, διότι δὲν τὸν ἐξέλεξε καὶ ἐκ τρίτου Δήμαρχον, ζητεῖ νὰ μᾶς φορτώσῃ τώρα τὸν Μελᾶν· ὁ πολὺς ὅμως πληθυσμὸς ἀνήκει εἰς τὸν Σοῦτσον. Φρεαρίτης οὔτε ἀκούεται. Ἐξ Ἀμαρουσίου εἰς Κηφισσίαν ἡ εἴσοδος πανηγυρική. Γυναῖκες, ἄνδρες, παιδία ὅλοι ἔξω. Τὸ ὡραιότερον κορίτσι τῆς Κηφισσιᾶς, τὸ Ἑλενάκι ἐξελαρυγγίσθη ζητωκραυγάζον τοῦ Σούτσου καὶ τενεκὲ τοῦ Μελᾶ.

Δύο τρεῖς μεγαλοπρεπέστατοι στέφανοι προσηνέχθησαν εἰς τὸν Δήμαρχον, ὅστις καὶ τοὺς προσερώνησε. Κατόπιν ἡ πλατεῖα ἐκλημμύρησε χορῶν, βιολιῶν, νταουλιῶν, κεφιοῦ, ἀρνιῶν, σουβλῶν, κουβέντας καὶ ζήτω ! Εἰς μικρὰν γωνίαν δεκαπέντε Μελάδες, ὅπως λέγονται οἱ τοῦ Μελᾶ ὀπαδοί, ἐχόρευον μετ' ἐπιδεικτικῆς μανίας, καὶ ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἐν ᾧ ἡ πλατεῖα ὅλη ἦτο κατεκλυσμένη ἀπὸ Σούτσους. Τὸ πεῖσμά των ἦτο μεγάλο, οὐχ' ἧττον οὐδεὶς ἐκ τῶν ἰδικῶν μας ἠθέλησεν ἢ ἐδικαιοῦτο νὰ τοὺς πειράξῃ. Ἀλλὰ ὅλοι προσέβλεπον ὅτι κάτι θὰ γίνῃ. Οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ γίνῃ. Μία πλατεῖα ὁλόκληρος τρόπον τινὰ ἐνοικιάζεται ἀπὸ ἕνα κόμμα, τὸ ὁποῖον χύνεται ἐκεῖ καὶ διασκεδάζει καὶ δαπανᾷ· ἐπιμένουν δὲ ἀπέναντι ὀκτακοσίων ἀνθρώπων δεκαπέντε ἀντίθετοι νὰ τὸ ἐρεθίζουν ὅτι *δὲν τὸ γράφουν τάχα*· ποῖον θὰ ἦνε τὸ ἀποτέλεσμα ; Εἶνε ὡς νὰ ἐνωκίασε μίαν αἴθουσαν ξενοδοχείου μία πολιτικὴ παρέα καὶ πηγαίνουν τρεῖς ἀντίθετοι, στρώνονται σ' ἕνα τραπέζι καὶ κοροϊδεύουν ὅλους τοὺς ἄλλους. Διότι αὐτὸ γίνεται εἰς τὰ χωριά. Ὅταν γίνεται διαδήλωσις ἑνὸς κόμματος, ἀποσύρεται τὸ ἄλλο.

Εἶνε τρόπον τινὰ μία σιωπηλὴ σύμβασις· διότι μετὰ μίαν ἑβδομάδα τὰ πάθη θὰ παύσουν καὶ αἱ δύο μερίδες θὰ δώσουν τὸ χέρι, ὅπως πρίν, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀδελφότητι· Ὥστε ἡ φυσικὴ αἰτία τῶν συμβάντων ἦσαν οἱ τοῦ Μελᾶ ὀπαδοί. Εἰς ἕνα σκούντημα ἢ παραπάτημα, συνεκρούσθη μία ὁμὰς Σουτσιστῶν χορευόντων μετὰ τῶν ἀντιθέτων καὶ ἐντεῦθεν ἤναψεν τὸ κακόν. Οἱ μὲν ἀντίθετοι ἐκρεμοτσακίσθησαν ἀπὸ τῶν μικρῶν τοίχων τῆς πλατείας εἰς τὰς ἀμπέλους, ἀφοῦ ἐννοεῖται ἔγινε προηγουμένως τὸ ἀνάστα ὁ Θεός ! Οἱ Σουτσισταὶ δὲν διέκριναν ἀλλήλους, συνέβη δὲ νὰ ἀλληλοκτυπηθοῦν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόμματος, ὡς συνέβη καὶ ἡ ἀκουσία ἐκπυρσοκρότησις τοῦ πιστολιοῦ ἑνὸς ἐκ τοῦ κόμματος τοῦ Σούτσου, διὰ νὰ τραυματισθῇ ὁ καλλιτέχνης ἐπιπλοποιὸς Μήλας.

Ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων ἡ πάλη κατέπαυσεν, ἐδόθησαν αἱ πρῶται περιποιήσεις εἰς τὸν ἀτυχῆ Μήλαν, ἡ διασκέδασις ἐπανελήφθη, καὶ ἔπειτα πεζοποροῦντες ἐπανῆλθον εἰς Μαροῦσι, ἐκεῖθεν εἰς Ψυχικὸν ἐστάθμευσαν πρὸς ἀναψυχὴν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀθήνας διὰ τῶν παριλισσίων καὶ τῶν πλατειῶν, τοῦ κόσμου ὅλου συμπαθητικώτατα προσβλέ-

ποντος πρὸς τὴν εἰρηνικὴν διαδήλωσιν τῶν ὑγιῶν καὶ ἑλληνικῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ δήμαρχον ἐξ ἐθνικωτάτης οἰκογενείας φιλόπατριν καὶ γενναῖον, τὸν Σοῦτσον, ὅστις τὴν πρώτην αὐτοῦ τετραετίαν διῆλθεν ἐργαζόμενος νυχθημερὸν εἰς τὸ ὑδραυλικὸν ζήτημα, ὅπερ κατὰ μέγα μέρος ἔλυσεν, εὐλογούμενος ὑπὸ ἑκατοντακισχιλίων ψυχῶν.

ΛΟΙΜΟΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κυριακή, 26 Ἰουνίου

Παρὰ ἐννέα πεντακόσιοι εἶνε οἱ ἐξ Ἀλεξανδρείας προχθὲς ἀφικόμενοι καὶ ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καθαριζόμενοι. Πεντακόσιοι! ἀντὶ τῶν 385 οὓς δηλωτικὸν τοῦ πλοιάρχου ἐσημείου καὶ ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχὴ ἐτηλεγράφησε. Πῶς συμβαίνει ὥστε ἑκατὸν καὶ πλέον ἐπιβάται νὰ μὴ ἦνε ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ πλοίου, τοῦτο ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ πράκτωρ γνωρίζουσιν. Ἀλλὰ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο, ἠθέλαμεν προτρέψει τὴν κυβέρνησίν μας νὰ διατάξῃ τὴν προξενικὴν ἀρχὴν Ἀλεξανδρείας νὰ μὴ δίδῃ πίστιν εἰς τὰ βιβλία τοῦ πλοιάρχου, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ πρύξενος ἐπιβαίνων κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου ἐν αὐτῷ, νὰ ἐνεργῇ τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐπιβατῶν, ὅπως οὕτως ἔχῃ ἐνήμερον τὴν κυβέρνησιν περὶ τοῦ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ, καὶ οὐχὶ τοῦ ἐσφαλμένου ὃν ὁ πλοίαρχος ἔχει. Διότι ἂν τοῦτο ἐγένετο, δὲν ἠθέλομεν ἰδεῖ τὸ ἄτοπον νὰ ἑτοιμάζωμεν οἰκήματα καὶ σκηνὰς διὰ 385 ἐπιβάτας, καὶ νὰ βλέπωμεν εἶτα 500 ἀποβιβαζομένους, περὶ ὧν ἄλλαι εἶχον ληφθῆ ἐνέργειαι.

Ἐν τούτοις ἡ ὁμολογουμένη δεξιότης τοῦ ὑγειονόμου, ἡ ἐκ τῶν ἐνόντων οἰκονομία ἣν αὐτὸς ἔδωκεν εἰς τὸ ἀπρόπτον τοῦτο, τῶν ἑκατὸν ἐπὶ πλέον ἐπιβατῶν, ἐτοποθέτησε πάντας ἐν τοῖς οἰκίσκοις, τοῖς παραπήγμασι, ταῖς σκηναῖς, οὕτω δὲ πεντακόσιοι ἄνθρωποι ζῶσιν ἤδη ἐν Ἁγίῳ Γεωργίῳ ὑπὸ στέγην. Ἡ ἐν γένει τῶν καθαριζομένων ὑγεία εἶνε ἀρίστη· πολὺ φυσικὸν ὅμως μεταξὺ τόσου πλήθους νὰ ἀσθενήσωσι καί τινες. Οἰκίσκοι εἶνε εἴκοσι περίπου ἐν οἷς, τῇ προνοίᾳ τοῦ ὑγειονόμου, ἐτέθησαν οἱ ἔχοντες οἰκογενείας πολυμελεῖς. Σκηναὶ τεσσαράκοντα ὑφ' ἃς ζῶσιν οἱ εὐτυχεῖς *ἀργένιδες* καὶ οἱ κοινωνιστικὰς τάσεις ἔχοντες. Ξύλινα παραπήγματα εὐρέος χώρου τρία, ἄτινα ὅμως ἀποφεύγουσιν οἱ πλεῖστοι ὡς μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπηρεαζόμενα.

Ἰατρὸς τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου εἶνε ὁ κ. Ζωΐόπουλος, καλὸς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀδαὴς πάντως λοιμοκαθαρτηρίων καὶ καθάρσεων. Ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ὁ κ. Κωνσταντῖνος Σακελλαρόπουλος, τετράκις, ὡς λέγει, ἐπιστατήσας ἐν λοιμοκαθαρτηρίοις, καὶ ὡς τοιοῦτος καὶ αὖθις προτιμηθείς, ὑγειονόμος δὲ Πειραιῶς, ἐπισκεπτόμενος τὸ λοιμοκαθαρτήριον δὶς τῆς ἡμέρας, ὁ καθ' ὅλα ἄξιος καὶ ἱκανὸς Λεωνίδας Βουρνάζος. Καὶ ἐπὶ τέλους τὴν ἀστυνομίαν τοῦ λιμένος Πειραιῶς, Κανθάρου καὶ ἁγίου Γεωργίου ὁ ἀεικίνητος λιμενάρχης Πειραιῶς Καρακατσάνης, ὁ καὶ Σβούρας, ἐπιλεγόμενος, ὁ τὸν λιμένα Πειραιῶς ὑπὸ λιμενικὴν ἐποψιν τακτοποιήσας.

Καὶ ὅμως μεθ' ὅλα ταῦτα, μ' ὅλην τὴν ὁμολογουμένως ἔκτακτον τῆς Κυβερνήσεως πρόνοιαν καὶ δραστηριότητα, δέον νὰ διορισθῇ ἀνώτερός τις ἐπόπτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἐν αὐτῷ μένων καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου νὰ τεθῶσιν ὅ τε ἰατρὸς, ὁ ἐπιστάτης, οἱ ἀρκετοὶ ὑγειονομοφύλακες, τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα, οἱ ναῦται· ὁ ἐπόπτης οὗτος νὰ εἶναι ἄνθρωπος γνωστοῦ παρελθόντος, ὀνόματος, τάξεως, διοικητικῆς ἱκανότητος. Διότι νῦν βασιλεύει ἡ πολυαρχία, καὶ ἀκριβῶς εἰπεῖν ἡ ἀκαταστασία. Πρέπει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἐννοήσῃ ἕκαστος τῶν ἐκεῖ ὑπηρετούντων, ποῖον εἶναι τὸ ἔργον του, καὶ νὰ παύσωσι δὲ αἱ συνήθειαι παρ' ἡμῖν, ἐν τοιαύταις μάλιστα ὥραις, ἀπαιτήσεις, ἀξιώσεις, προτιμήσεις, ἐκδουλεύσεις καὶ ἀμοιβαὶ τῶν ἐκεῖ δι' οἱονδήποτε λόγον ὑπηρετούντων, ν' ἀφεθῶσι δὲ οἱ καθαριζόμενοι εἰς τὴν διάθεσίν των καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν νομίμων τελῶν. Αὐστηρῶς δὲ νὰ τιμωρῆται καὶ ν' ἀποβάλλεται ὁ καθ' οἱονδήποτε τρόπον κερδοσκοπήσας, ἐκ τῆς θέσεώς του.

Διότι δὲν εἶναι σκληρότερον, παρὰ νὰ πιέζῃ τις τὸν ἀτυχῆ καθαριζόμενον, κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας, ἣν ἔχει, πο.ούμενος.

Καὶ κυρίως αὐστηρῶς νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχήν των οἱ ἁρμόδιοι, καὶ αὐστηρῶς νὰ τιμωρήσωσι τοὺς ὁπωσδήποτε ἀσχημονοῦντας ὑγειονομοφύλακας, στρατιώτας, χωροφύλακας καὶ λοιπούς, νὰ ἐξασφαλίσωσι δὲ τὴν ἠθικὴν θέσιν τῶν καθαριζομένων· οὕτω θέλομεν ἀποφύγει πολλὰ ἄτοπα, ἄτινα εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ λάβωσι χώραν, ἂν ἀστυνομία τις δὲν συστηματοποιηθῇ ἐκεῖ.

Ἄριστον εἶναι τὸ μέτρον τὸ ὑπὸ τοῦ ὑγειονόμου ληφθὲν δι' οὗ ἀπαγορεύεται παντὶ ἡ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον μετάβασις ἄνευ ἀδείας ἐγγράφου ἢ ἄνευ ὑγειονομοφύλακος.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου, ἐν ἐκ τῶν μικρῶν πολεμικῶν πλοίων, ὑπὸ *ἀξιωματικὸν*, νὰ σταθμεύῃ διαρκῶς ἐν Ἁγίῳ Γεωργίῳ, αὐστηρῶς ἀπαγορεῦον τὴν προσέλευσιν λέμβων καὶ τὴν ἐν γένει ἐπικοινωνίαν.

Νὰ δοθῇ ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς τὰς διδομένας τροφὰς, καὶ εἰς τὸ ἐκεῖ ξενοδοχεῖον, περὶ οὗ δὲν ἀκούω πολὺ εὐχάριστα πράγματα. Δι' αὐτὸ εἶπον ἀνωτέρω νὰ διορισθῇ ἀνώτερός τις ἐπόπτης, διότι τότε εἶμαι βέβαιος ὅτι οὐδὲν ἄτοπον γενήσεται. Εἶναι δ' ἐντελῶς ἄδικον ν' ἀξιώσωμεν παρὰ τοῦ ὑγειονόμου τὴν ἐκτέλεσιν ὅλων τούτων. Μ' ὅλην τὴν ὁμολογουμένην δραστηριότητα τοῦ κ. Βουρνάζου, τὸ ἔντιμον, τὸ ἄϋπνον, καὶ τὸ οἰκονομικὸν τῶν περιστάσεων, ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι εἶναι ἄνθρωπος, καὶ ὅτι ὡς τοιοῦτος μόνος δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ, διότι ἐπὶ τέλους θὰ ἀσθενήσῃ. Εἰς λοιπὸν ἀνώτερος ἐπόπτης νὰ διορισθῇ συνεννοούμενος καὶ συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ ὑγειονόμου.

Περὶ τοῦ νοσοκομείου, τῶν ἐν αὐτῷ δύο νοσηλευομένων, καὶ περὶ ἄλλων ἐν ἑπομένῃ. Μεταξὺ τῶν καθαριζομένων ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ εὑρίσκονται οἱ κκ. Στεφάνου, ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἀποζημιώσεις, ὁ δικαστὴς Σκένδερ, ὁ δικηγόρος Ρεδιάδης μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ὁ Γριμάλδης, ὁ κ. Λεβίδης καὶ ἄλλοι.

Λυκογιάννης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΟΥΤΣΗΣ

Ὑποψήφιος Δήμαρχος Καλαμῶν

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καλάμαι, 23 Ἰουνίου.

Ἂν τὸ λεγόμενον *ρεῦμα* ἐσχηματίσθη ἐν Καλάμαις, ἐσχηματίσθη βεβαίως ὑπὲρ τούτου. Τὸ δὲ περίεργον εἶνε ὅτι ὁ νέος οὗτος δὲν εἰργάσθη οὕτως εἰπεῖν, ὅπως ἐπιβάλλῃ ἑαυτὸν ὡς Δήμαρχον τῇ πόλει, ἀλλ' ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ κοινὴ εὔνοια ἐσχηματίσθη τρόπον τινὰ μόνη της· φαίνεται ἀληθῶς λαοπρόβλητος, τὸ δὲ ἔνστικτον τοῦ λαοῦ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν ἠπατήθη. Ὄντως ὁ Μπούτσης εἶνε νέος τίμιος, καλῆς καρδίας, ἐπιστήμων, ζήσας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ διετίαν, ἑπομένως δυνάμενος νὰ γνωρίζῃ καὶ τί ἐστὶ καλὴ πόλις, καλλαίσθητος, κοσμούμενος τέλος δι' ὅλων ἐκείνων τῶν προτερημάτων, δι' ὧν ν' ἀναδειχθῇ ὁ ἄξιος τοῦ

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. τῆ. ἀριθ. 507)

— Προσέξατε Βλαιρώ.

— Ὤ! Δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ μοὶ συστήσητε τὴν σύνεσιν. Ἐν πρώτοις τὸ γράμμα τοῦτο.

Ὁ Βλαιρὼ ἔθεσεν ἐντὸς φακέλλου λευκοῦ, ἐφ' οὗ ἔγραψε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Καρόλου Σεβρὺ, μιμούμενος μετὰ θαυμασίας δεξιότητος πλαστογράφου τὴν εἰκόνα τῆς γραφῆς τῆς βαρόνης. Τούτου γενομένου, ἀπέσπασεν ἐπιδεξίως τὴν κηρίνην σφραγῖδα τοῦ πρώτου φακέλλου καὶ τῇ βοηθείᾳ συνθέσεώς τινος ἐξ ὑγροῦ κηροῦ ἐφήρμοσεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἄλλου φακέλλου.

Ὁ βαρόνος τὸν παρετήρει πράττοντα, ταῦτα ἐννεός.

— Εἴδατε, εἶπεν ὁ Βλαιρὼ ἐγχειρίζων αὐτῷ τὴν ἐπιστολήν

— Μάλιστα, εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς γραφῆς τῆς βαρόνης, καὶ ἀδύνατον νὰ ἐννοήσῃ τις ὅτι ὁ φάκελλος ἀντικατέστη δι' ἄλλου.

— Ἅμα ἐπανέλθητε οἴκαδε, θὰ δώσητε τὸ γράμμα τοῦτο εἰς τὸν ὑπηρέτην, ὅστις σᾶς τὸ παρέδωκε καὶ θὰ τὸ φέρῃ ἀμέσως κατ' ἐπιγραφήν.

— Πῶς, θέλετε . . .

— Θέλω ὁ Κάρολος Σεβρὺ νὰ κινήσῃ διὰ τὸ Βλαινκούρ· μόνον θὰ λάβω μέτρα τινὰ διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσω νὰ φθάσῃ ἕως αὐτοῦ.

ΛΘ'

ΤΙ ΑΠΕΓΕΙΝΕ;

Μετὰ μίαν ὥραν, ἄνθρωπος ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ Βλαιρὼ ἐπετήρει ἐνώπιον τοῦ ξενοδοχείου τῆς Χάβρης. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ὁ Πρενσέ.

Σχεδὸν βέβαιος ὅτι ὁ Κάρολος Σεβρὺ δὲν θὰ ἀνέμενε τὴν ἑταῖρον, ἵνα κινήσῃ διὰ τὰ Βόσγια, ὁ Βλαιρὼ ἑτοιμάσθη πρὸς ἀναχώρησιν.

Ὁ Πρενσὲ ὤφειλε νὰ παρακολουθήσῃ τὸν ξένον ἐξερχόμενον ἵνα μεταβῇ εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ ἀνατολικοῦ σιδηροδρόμου. Ὁ Βλαιρὼ θὰ ἀνέμενεν εἰς τὸν σταθμὸν εἴκοσι λεπτὰ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἁμαξοστοιχίας, ἵνα πληροφορηθῇ ἐὰν ὁ Κάρολος Σεβρὺ θὰ ἐκίνει αὐθημερόν.

Ὁ Βλαιρὼ δὲν ἠπατήθη εἰς τὰς προβλέψεις αὐτοῦ. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἁμαξοστοιχίας, ὁ Πρενσὲ συνήντησεν αὐτὸν ἐν τῷ σταθμῷ.

— Ποῦ εἶνε; ἠρώτησεν ὁ Βλαιρώ,

— Ἰδοὺ αὐτός· ὁ ὑψηλὸς, μελαχροινὸς, ὅστις ἵσταται πρὸ τοῦ κιγκλιδωτοῦ παραθύρου καὶ ἀγοράζει δύο εἰσιτήρια.

— Δύο εἰσιτήρια; Διατί;

— Ἔχει καὶ τὴν γυναῖκά του.

— Διάβολε, διάβολε! εἶπεν ὁ Βλαιρὼ, ἡ σύζυγός του μέλλει νὰ μᾶς στενοχωρήσῃ.

— Δὲν ὁμιλεῖ τὴν γαλλικήν.

— Ποῦ τὸ ξεύρεις;

— Ἠδυνήθην νὰ ὁμιλήσω μετά τινος ὑπηρέτου τοῦ ξενοδοχείου.

— Ἀδιάφορον, ἡ γυνὴ αὕτη εἶνε πολὺ ὀχληρὰ, καταστρέφει τοὺς πρώτους συνδυασμούς μου καὶ θὰ γίνῃ ἀνάγκη νὰ ζητήσω νὰ εὕρω ἄλλον.

Μετὰ τὴν ἀγορὰν τῶν εἰσιτηρίων των ὁ Κάρολος Σεβρὺ καὶ ἡ σύζυγός του εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ σταθμοῦ.

Ὁ Βλαιρὼ ὥρμησεν εἰς τὸ κιγκλιδωτὸν παράθυρον καὶ ἠγόρασε δύο γραμμάτια.

Εἴχομεν εἴπει ὅτι ὁ Κάρολος Σεβρὺ καὶ ἡ Ζελιμᾶ, ἐπειδὴ ἡ σύζυγός του ἦτο καταπεπονημένη, ὀλίγον ἀσθενὴς, ἠναγκάσθησαν νὰ σταθῶσιν καθ' ὁδὸν, τοῦθ' ὅπερ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Βλαιρὼ καὶ εἰς τὸν Πρενσὲ νὰ φθάσωσι πρὸ αὐτῶν εἰς Βαρνεζὸλ, ἀφοῦ ἐν Ρεμινεμὸν μετημφιέσθησαν ὡς χωρικοὶ τῶν Βοσγίων.

Ὁ Βλαιρὼ, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ πρῶτον σχέδιόν του, οὗ τὴν πραγματοποίησιν καθίστα δυσχερῆ ἡ παρουσία τῆς Ζελιμᾶς, συνέλαβε ταχέως καὶ διεχάραξε νέον σχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ταχυδρομικὴ ἅμαξα τοῦ Βαρνεζὸλ μετὰ τῶν τριῶν ἐσωτερικῶν θέσεων αὐτῆς ἔμελλε νὰ διαδραματίσῃ σπουδαῖον πρόσωπον. Τῳόντι ἔπρεπε νὰ γνωρισθῇ ἐν πρώτοις μετὰ τοῦ Καρόλου Σεβρὺ καὶ νὰ συνάψῃ μετ' αὐτοῦ συνδιάλεξιν· πρὸς τοῦτο δὲ δὲν ὑπάρχει καταλληλοτέρα εὐκαιρία ἀπὸ τὴν δημοσίαν ἅμαξαν. Τῆς συνδιαλέξεως συναφθείσης, ἔπρεπε μετὰ ταῦτα νὰ γλυκομιλήσῃ τὸν ἀφελῆ ταξειδιώτην καὶ νὰ κατορθώσῃ νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του.

Εἴδομεν μετὰ ποίας εὐκολίας, μετὰ πόσης εὐχερείας, ὁ αὐθάδης Βλαιρὼ διεδραμάτισε τὸ πρόσωπον χωρικοῦ τῶν Βοσγίων. Βεβαίως ἄλλος τις, μᾶλλον πεπειραμένος τοῦ Καρόλου Σεβρὺ, θὰ ἠπατᾶτο. Πῶς νὰ ὑποπτεύσῃ ὅτι ὁ γενναῖος, ὁ εὐγενὴς, ὁ εὐπροσήγορος οὗτος ἄνθρωπος ἔστηνε παγίδα;

Ἐκ προθέσεως ὁ Βλαιρὼ παρεμόρφωσε τὴν ἀλήθειαν, διηγούμενος τὸν μῦθον νεάνιδος καταγομένης ἐκ μεγάλης οἰκογενείας, ἥτις περιώμισεν αὐτὴν εἰς τὸν παλαιὸν πύργον τοῦ Βλαινκούρ. Ἔπρεπε νὰ προξενήσῃ ἐντύπωσιν εἰς τὸν εὔπιστον ἄνθρωπον, νὰ διεγείρῃ αὐτόν, νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ,

τόπου ἄρχων, παρ' οὗ δυνάμεθα ἐν πεποιθήσει νὰ προσδοκῶμεν ὅτι θὰ ἔχωμεν ἀσφάλειαν ζωῆς, περιουσίας, τιμῆς, ὅτι θὰ καλλωπισθῇ ἡ πόλις μας, ὅτι θὰ πταχθῇ κατὰ κεφαλῆς ὁ θρασεῖαν ὑψώσας τὴν κεφαλὴν τραμπουκισμός.

Τοιοῦτος ὁ μέλλων, κατ' ἐμὴν γνώμην, ἄρχων τοῦ δήμου, ὅστις ἐν συγκρίσει μάλιστα πρὸς τοὺς ἄλλους ἐξεταζόμενος εἶνε ὁ ἐξ ὅλων καταλληλότερος. Βεβαίως, ἂν ἐπρόκειτο νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸν Ἐφέσιον, δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ κλίνω ὑπὲρ τούτου, ἀλλ' ὁ Ἐφέσιος δυστυχῶς δὲν θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν κάλπην του· προκειμένου δὲ νὰ ἔχω τὸν Σταματελάκην δήμαρχον, ὅστις καὶ ἂν θέλῃ δὲν δύναται νὰ κάμῃ τὸ καλὸν εἰς τὴν πόλιν, διότι δὲν γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος τί ἐστι καλόν, καὶ ὄπισθεν τοῦ ὁποίου θὰ κρύπτηται ὁ Περρωτῆς καὶ ὁ Βρυώνης; μὲ τὸν Καπετανάκην ἀστυνόμον καὶ τὸν Σπηλιώτην ἀγρ. ἀστυνόμον, προτιμῶ τὸν Μπούτσην, ὅστις, καίτοι προσφερθέντων αὐτῷ πολλῶν νὰ τῷ παράσχωσι τὴν ὑποστήριξίν των τῇ παραχωρήσει τῆς ἀστυνομίας ἠρνήθη, διότι ἐννοεῖ νὰ κάμῃ ἀστυνόμον ἄνθρωπον μὴ ἔχοντα κόμμα νὰ ὑποστηρίξῃ ἑπομένως ἀνεξάρτητον καὶ δυνάμενον νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθῆκόν του. Ἐπίσης προκειμένου νὰ ἔχω δήμαρχον τὸν Τζάννεν, ὅστις, ὡς ἐπίζητῶν τὴν δημαρχίαν ὅπως κατωρθώσῃ νὰ συγκρατήσῃ τὸ ὁλονὲν διαλυόμενον κόμμα του, καὶ ἀφαιρεθείσης τῆς λεοντῆς πλέον καὶ τοῦ προσωπείου, δὲν θὰ φεισθῇ θεμιτῶν καὶ ἀθεμίτων ὅπως ἐπιτύχῃ τοῦτο, προτιμῶ τὸν Μπούτσην, ὅστις καὶ ἐκτεθεὶς εἰς τὸν δημοτικὸν ἀγῶνα οὐχὶ ἐκ φιλοδοξίας, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πόλις τὸν ἐζήτησε, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ περιποιηθῇ τὸν ὄχλον, ἀλλὰ τὴν καλὴν τάξιν, ἥτις μόνον ἔργα, ἀσφάλειαν καὶ τιμίαν διαχείρισιν ζητῶν καὶ ἑπομένως αὐτὰ καὶ μόνα θὰ ἐπιζητήσῃ, ἐπὶ αὐτῶν καὶ μόνων βασίζει τὴν μέλλουσαν ἰσχύν του, καὶ ἐξ ὧν ἂν δὲν ἀπολαύσῃ τὴν δημαρχίαν εἰς τὸ μέλλον, θὰ ἀπολαύσῃ τοὐλάχιστον τὴν εὐλογίαν τῶν πολιτῶν, ὅταν θὰ εὑρεθῶσιν, ἂν εὑρεθῶσι πρὸ τῆς λυπηρᾶς θέσεως νὰ εἴπωσι : ποῦ εἶσαι καϋμένε Μπούτση !

Ἀγύρευτος

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Ἀλεξάνδρεια, 8 Ἰουλίου. Χθὲς ἀπεβίωσαν ἐκ χολέρας ἐν Δαμιέττῃ 96 καὶ ἐν Μανσούρᾳ 48, ἐγένετο δὲ καὶ ἓν κρούσμα ὕποπτον ἐν Καίρῳ. Ἐν Πόρτ-Σαΐδ οὐδεὶς θάνατος ἐκ χολέρας ἐγένετο ἀπὸ τῆς Πέμπτης. Ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις πάντων τῶν παρὰ τὴν διώρυχα μερῶν εἶνε ἐξαίρετος.

ΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

ἐπιστάτας μας, ἰδίᾳ οἱ ἐν Τριπόλει, Καλάμαις, Μεσσήνῃ, Κυπαρισσίᾳ, Κερκύρᾳ καὶ Γαλαξειδίῳ παρακαλοῦνται νὰ μὴ ἀναβάλλωσι τὰς πληρωμάς των, διότι πολλοῦ γε καὶ δεῖ ! νὰ εἴμεθα ὁμογενεῖς καὶ μόνον διὰ τῶν τακτικῶν πληρωμῶν εἶνε κατορθωτὴ ἡ ἔκδοσις τοῦ φύλλου.

Ἡ διεύθυνσις

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοΐας Δ. Π. Γουδῆ εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι τὰ γραφεῖα αὐτῆς μετεφέρθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν πλατεῖαν Ἀπόλλωνος οἰκίαν τῆς κυρίας Καπρόνου παραπλεύρως τῶν γραφείων τῆς ὑπομοιραρχίας καὶ Βιομηχανικῆς τραπέζης. (Η', 5)

ὅπως ἐπιδιώξῃ τὸ ἔργον του καὶ νὰ τὸν ἑλκύσῃ τέλος εἰς τὴν παγίδα, ὅπου ἔμελλε ν' ἀπολεσθῇ.

. . . . . .

Ἐν τῇ συνεξυφάνσει τῆς δολοπλοκίας του, ἐν τῇ παρασκευῇ τῶν τηλεβολοστοιχιῶν του ὁ Βλαιρὼ συμπεριέλαβε καὶ τὴν σύζυγον τοῦ Καρόλου Σεβρὺ, θεωρῶν ἀναγκαῖον νὰ ἀπαλλαχθῇ αὐτῆς ἢ τοὐλάχιστον νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἀνίκανον νὰ βλάψῃ, δηλαδὴ νὰ κάμῃ ἀποκαλύψεις τινὰς δυναμένας νὰ θέσωσι τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰ ἴχνη τῶν δολοφόνων τοῦ συζύγου της. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε κατεπείγουσα ἀνάγκη. Ἔπρεπε πολὺς καιρὸς νὰ παρέλθῃ ὥστε ἡ Ζελιμᾶ νὰ δυνηθῇ νὰ μάθῃ ἐπαρκῶς τὴν γαλλικὴν, ὥστε νὰ εἴπῃ ἢ νὰ ὑποδείξῃ πρὸς τίνα σκοπὸν αὐτὴ καὶ ὁ σύζυγός της μετέβησαν εἰς Βλαινκούρ.

Ὁ Βλαιρὼ ἠδύνατο λοιπὸν ν' ἀναμείνῃ καὶ νὰ ἐκλέξῃ χωρὶς νὰ βιασθῇ τὸ καταλληλότερον, τὸ ἀσφαλέστερον μέσον, ὅπως πλήξῃ καὶ τὴν νεαρὰ γυναῖκα.

Ὁ ἀπρόοπτος θάνατος τῆς Ζελιμᾶς ἀπήλλαξεν αὐτὸν ἀπὸ τὰς προεπασχολήσεις καὶ ἀνησυχίας, τὰς ὁποίας ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἐκ τοῦ μέρους τούτου, ὁ δὲ ἄθλιος ἔτριβε τὰς χεῖρας ἐξ εὐχαριστήσεως. Ἀναμφιβόλως τὰ πάντα ἔβαινον ἐπιτυχῶς καὶ πέραν τῶν προσδοκιῶν του. Τὸ κακὸν ἦν πάντοτε καὶ πανταχοῦ θριαμβεῦον !

Ἐν τούτοις ὁ θάνατος τῆς Ζελιμᾶς δὲν ἀπεσόβει καθ' ὁλοκληρίαν τὸν κίνδυνον. Ὁ Κάρολος Σεβρὺ εἶχεν ἀφήσει ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἔγγραφα σπουδαιότατα, ἐν οἷς τὸ πρακτικὸν τοῦ γάμου τοῦ μαρκησίου καὶ τῆς μαρκησίας Σαμαράνδ καὶ τὴν ἐπιστολὴν τῆς βαρόνης Δεσιμαΐζ. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου, ὁ ξενοδόχος ἠδύνατο νὰ ἐγχειρίσῃ ταῦτα εἰς τὰς χεῖρας ἀστυνομικοῦ τινος πράκτορος, ὅτε ὁ κίνδυνος ἀνεφαίνετο· ἅπαξ οἱ δικασταὶ ἤθελον κρατήσει τὸν μῖτον τῆς ὑποθέσεως, θὰ ἐζήτουν νὰ μάθωσι καὶ νὰ ἐξακριβώσωσι τὰ πάντα, διὰ τοῦτο παρίστατο ἡ ἀνάγκη ὅπως τὰ ἔγγραφα ταῦτα, τὰ λίαν ἐνοχοποιητικὰ, ὑπεξαιρεθῶσι καὶ ἐξαφανισθῶσι, τοῦτο δὲ ὁ Βλαιρὼ κατώρθωσε διὰ τῆς ἐπιδεξιότητος καὶ τόλμης, δι' ὧν καθίστατο τοσούτῳ φοβερός.

Ἐνῷ οἱ χωροφύλακες τῶν χωρίων τοῦ διαμερίσματος Ρεμιρρεμὸν διέτρεχον τοὺς ἀγροὺς, ζητοῦντες ἀνωφελῶς πανταχοῦ τοὺς δολοφόνους τοῦ Καρόλου Σεβρὺ, ὁ Βλαιρὼ καθήμενος ἡσύχως ἐν τῷ θαλάμῳ του ἔμπροσθεν καλοῦ πυρὸς ἐξήταζε μετὰ προσοχῆς τὰ ἔγγραφα τοῦ θύματος.

Δὲν ἀνεγίνωσκεν αὐτὰ ὅλα, ἐπειδὴ πολλὰ ἦσαν γεγραμμένα ὁλλανδιστὶ, ἄλλα ἀγγλιστὶ, ὁ δὲ Βλαιρὼ δὲν ἐγνώριζεν ἢ μόνον τὴν γλῶσσαν του. Ἀλλὰ λαμβάνων ταῦτα ἀλλήλοδιαδόχως περιέστρεφεν ἐπὶ μακρὸν εἰς τὰς χεῖράς του, πρὶν ἢ ἀποφασίσῃ νὰ τὰ ρίψῃ εἰς τὸ πῦρ τῆς ἑστίας.

Εἰς τὸ πῦρ τὸ πρακτικὸν τοῦ γάμου τοῦ μαρκησίου καὶ τῆς μαρκησίας, εἰς τὸ πῦρ τοῦ Καρόλου Σεβρὺ καὶ τῆς Ζελιμᾶς, εἰς τὸ πῦρ τὴν ἐπιστολὴν τῆς Λουκίας πρὸς τὴν Ζελιμάν, εἰς τὸ πῦρ τὸ διαβατήριον τοῦ Καρόλου Σεβρὺ,

ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»
Κατ' ἔτος θὰ λαμβάνῃ ὁ ἐγγραφόμενος συνδρομητὴς περίπου
διακόσια τυπογραφικὰ φύλλα !!!
ἤτοι ἑπτὰ ἕως ὀκτὼ νέα μυθιστορήματα, μόνον ἀντὶ **12** δραχμῶν τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν καὶ **8** τὴν ἑξάμηνον, τῶν ὁποίων συνήθως ἐν ἕκαστον θὰ ἐπιμάτο ἑκάστων ἀντὶ **πέντε** δραχμῶν.
ΠΡΩΤΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΚΔΟΘΕΝ
Ο Κ. ΓΙΟΥΡΓΟΣ
τοῦ **Εὐγενίου Κλαρετῆ,** τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν ἄχρι τοῦδε φυλλάδια τέσσαρα.
Οἱ θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ στέλλουσι τὴν ἀξίαν αὐτῶν συνοδευομένην καὶ ὑπὸ τῆς συνδρομῆς των, ἐξαμήνου ἢ ἐτησίας, πρὸς τὴν *Διεύθυνσιν* τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** *Ἀθήνας.*
Κατὰ φυλλάδιον πωλεῖται ὑπὸ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν ἀντὶ **20 λ.** ἕκαστον.

ΠΙΠΟΣ 7 ἐτῶν πρώτου ἀναστήματος, ὑγιὴς, ὡραῖος πωλεῖται δι' ἅμαξαν εἰς συμφέρουσαν τιμήν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΥΣΙ

τὴν ὡραίαν αὐτὴν πρὸ τῆς Κηρισσιᾶς ἐξοχὴν, μπορεῖτε νὰ εὕρητε ὅλας τὰς θερινὰς ἀναπαύσεις σας, εἰς τὸ νεόκτιστον ὡραῖον, φωτεινὸν, μεγαλοπρεπὲς, ἀνοιχτόκαρδο

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ

διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ φιλοκάλου καὶ εὐδιαθέτου νὰ γίνηται θυσία διὰ τοὺς πελάτας του κ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Α. ΧΑΙΜΑΝΤΑ

Δωμάτια δι' ὕπνον ἐξοχικώτατα.—Ἔπιπλα κατακαίνουργα.—Φαγητὰ τῆς στιγμῆς.—Κοτόπουλα καὶ παπάκια τῆς ὥρας.—Ρετσινάτο σαμπάνια. — Μπίρα μποτίλιας. — Νερὸ ἀθάνατο.

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ
Σ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῶν *Ἀδελφῶν Περρῆ*, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ἅτινα μετὰ τοῦ χάρτου αὐτοῦ εἰς **ἑκατὸν** ἀντίτυπα τιμῶνται **φρ. δύο.**

Φιλοκάλως τετυπωμένα ὅσο παίρνει

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἑξῆς ἀριθμοὺς τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* : **64, 101, 110** μέχρι **150, 158, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431** νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.

ταξειδεύοντος μετὰ τῆς συζύγου του, ὅπερ ἐξέδωκεν ἡ γαλλικὴ ἐν Λονδίνῳ πρεσβεία, εἰς τὸ πῦρ καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου Σαμαράνδ πρὸς τὸν Κάρολον Σεβρὺ, εἰς τὸ πῦρ ὅλα τὰ ἔγγραφα τὰ εἰς ξένην γεγραμμένα γλῶσσαν.

Οὐχὶ, οὐχὶ ὅλα· δύο ἔμενον ἐπὶ τοῦ γραφείου, τεθέντα κατὰ μέρος ὑπὸ τοῦ ἀδιαλλάκτου πυρπολητοῦ, τὰ ὁποῖα ἀναλαβὼν, τὸ μὲν διὰ τῆς δεξιᾶς, τὸ δὲ διὰ τῆς ἀριστερᾶς, παρετήρει ἐπὶ πολὺ σκεπτικὸς μετὰ νευρικῶν συστολῶν, ὡσεὶ ἤθελε προφανῶς νὰ μαντεύσῃ τὰς λέξεις, ν' ἀναγνώσῃ τὰς συλλαβάς. Θὰ ἔλεγε δέ τις ἀληθῶς ὅτι ἤπιζε διὰ τῆς παρατηρήσεως τούτων νὰ καταλάβῃ τὸ ἐν αὐτοῖς ἀπόρρητον.

Ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα εἶχον τὸ σύνηθες σχῆμα ἀποδείξεως· ἄλλως, ἡ λέξις «Τράπεζα», ἣν μόνην ἐδυνήθη ν' ἀναγνώσῃ καὶ νὰ μεταφράσῃ, οὐδεμίαν ἄφινεν ἐπὶ τούτου ἀμφιβολίαν εἰς αὐτόν. Τῷ ὄντι ταῦτα ἦσαν δύο ἀποδείξεις, ἡ μὲν ἑκατομμυρίων κατατεθέντων εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Βαταυΐας, ὁλλανδιστὶ, ἡ δὲ τῆς ποσότητος τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς τὸν τραπεζίτην τῆς ἰνδικῆς ἑταιρίας, ἀγγλιστί.

Ὁ Βλαιρὼ ἠσθάνετο, ὡσφραίνετο ὅτι ἐκράτει ἐν ταῖς χερσὶ δύο πολύτιμα καὶ λίαν ἐνδιαφέροντα ἔγγραφα. Ἀ ! ἐὰν ἠδύνατο ν' ἀναγνώσῃ !

— Διάβολε ! ἐγρύλλισεν, ἀδύνατον νὰ ἐξηγήσῃ κανεὶς τὴν σολωμονικὴν ταύτην· κατηραμένα ὀρνιθοσκαλίσματα !... ἐὰν ἠμποροῦσα νὰ τὰ ξεδιαλύσω, τότε θὰ ἐμάνθανα . . . Ναί, ἀλλὰ . . . δὲν ἔχω κανένα ἀσφαλῆ εἰς τὸ χέρι. . . Ἠμπορῶ ἀπὸ τὸν ἕνα κίνδυνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐσώθην, νὰ πέσω εἰς ἄλλον. Δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητος ! ἡ φρόνησις εἶναι μήτηρ τῆς ἀσφαλείας ! . . . Ἀλλὰ καὶ εἶμαι βέβαιος, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ κάμῃ τι μ' αὐτό. Στὸ διάβολο νὰ πᾶνε οἱ γράφοντες στὴ διαβολογλῶσσά των ! Δὲν ἦτο πλειὸ καλὰ νὰ ὁμιλοῦσαν καὶ νἄγραφαν παντοῦ γαλλικά ;

Ἐπ' ὀλίγον ἀκόμη οἱ ὀφθαλμοί του ἔμειναν προσηλωμένοι εἰς τὰς δύο ἀποδείξεις· ἔπειτα, καταληφθεὶς ὑπὸ αἰφνιδίου λύσσης, τρίζων τοὺς ὀδόντας, ἔσχισε τὰ ἔγγραφα, περιέστρεψεν αὐτὰ ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ τελευταῖον ἔρριψεν εἰς τὰς φλόγας.

— Κὰ, ἐψιθύρισε, δὲν θὰ ἔχω ἐπικινδύνους ὀρέξεις, δὲν θὰ σκέπτωμαι πλέον δι' αὐτά.

Τώρα τὰ πάντα μετεβλήθησαν εἰς ἀνθρακιάν· ἡ ὁλοκαύτωσις ἦν πλήρης.

— Ὅσον δι' αὐτὰ, εἶπε μετὰ παραφορᾶς ὁ Βλαιρῶ, ρίπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῶν μικρᾶς ἄλλως ἀξίας κοσμημάτων τῆς Ζελιμᾶς καὶ ἐπὶ τῶν δύο κιβωτίων τῶν περιεχόντων τὰ ἀσπρόρρουχα καὶ ὡραῖα πλούσια ἰνδικὰ ὑφάσματα τῶν Ἰνδιῶν, θὰ τὰ μοιράσω μίαν ἡμέραν.

. . . . . .

(ἀκολουθεῖ)

26 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 26

ΔΙΝΟΡΑ

Δὲν σᾶς δίδουν λοιπὸν καμμίαν πυξίδα, εἰς τὸ Βρέστ, διὰ ν' ἀποφεύγετε τὰς ἐρωτικὰς ἀνοησίας. Ὁ πατήρ σου θὰ ἐνόμιζεν ὅτι εἶσαι ὁ ἀπόστολος τῆς ἀπάτης, καλέ μου Φερδύ. Γνωρίζει ἀπὸ ζωήν, ὁ πατέρας σου!

— Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐτήρησεν ὅλους τοὺς ὅρκους, τοὺς ὁποίους ἔκαμε.

— Ἐταῖς γυναῖκες; . .

Μὲ ὀρεκτικώτατον γέλοιο συνώδευσεν ἡ πριγγιπέσσα τὴν φρᾶσίν της: «Ἐταῖς γυναῖκες;» καὶ εὕρισκε θετικὰ τὸν ἀνεψιόν της ὀλίγον κουτούτσικο.

— Ἀλλὰ, πτωχέ μου φίλε, οἱ ἄνδρες παρέρχονται τὴν ζωήν των εἰς τὸ νὰ μᾶς ὁρκίζωνται ἕνα σωρὸ πράγματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν σκέπτονται τίποτε· ὁ πατήρ σου! Ἀλλὰ, φίλτατε, δὲν ἐφύλαξε τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον ἔκαμε 'μπροστὰ 'ς τὸν παπᾶ εἰς ἐκείνην τὴν ἁγίαν γυναῖκα, τὴν μητέρα σου!... Οἱ ὅρκοι ποῦ μᾶς κάμουν, μπᾶ! . . εἶνε σὰν τὰ φιλοφρονητικὰ ἐπισκεπτήρια τῶν ἐνοικιαστῶν, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν! . .

Ἐγέλα πάντοτε τὸν τρεμουλιαστὸν διακεκομμένον γέλωτά της, ἐνῷ ὄρθιος πρὸ αὐτῆς ὁ Ραϋμόνδος Δὲ Φερδὺ, ὠχρότατος, δριμὺν πόθον αἰσθανόμενος νὰ κλαύσῃ, κατελαμβάνετο ὑπὸ κωφῆς λύσσης, ἐπανευρίσκων παρὰ τῇ πριγγιπέσσῃ τὸν ἀδιάλλακτον σκεπτικισμόν,—δίκαιον ἴσως — ἢ μᾶλλον πάσας τὰς προλήψεις, πάντας τοὺς ἐγωϊσμοὺς τοῦ Ρενέ.

Αἴφνης ἠγέρθη ἡ κυρία Δε Σαντεναὶ, τείνουσα πρὸς τὸν ἀνεψιόν της μακρὰν χεῖρα ἐφ' ἧς ἐν τῇ λευκότητι τῆς σαρκὸς ἐξεῖχον αἱ κυαναῖ φλέβες, χεῖρα ξηρὰν, πυρετώδη καὶ διακόπτουσα τὴν συνδιάλεξιν:

— Ἐδῶ ἐπάνω, εἶπε, σᾶς ἐγκαταλείπω, φίλτατε!. . Δὲν μ' ἀρέσκουν ἡ κουβέντες. Ὑγίαινε! . . Θὰ σὲ μεταϊδῶ πρὶν ἀναχωρήσῃς, ἐλπίζω! Πήγαινε νὰ συμβουλεύσῃς τοὺς ὑποχρεωτικοὺς γάμους εἰς τὴν Μαγαδασκὰρ ἢ εἰς τὸ Ταϊτὶ, δὲν ἠξεύρω ποῦ, ἀλλὰ μὴ λὲς τίποτε εἰς τὸ Παρίσι. Κανεὶς δὲν θὰ σ' ἀκούσῃ μὲ σοβαρότητα. Καλὴ νύκτα, Ραϋμόνδε!

Ἀνύψωσεν ἀτλάζινον παραπέτασμα, τὸ ὁποῖον ἐπανέπεσεν ἐπ' αὐτῆς ἐν ῥρικασμοῖς, καὶ διασχίζουσα ἑτέραν αἴθουσαν, ἐπορεύθη ν' ἀναζητήσῃ ὀλίγον ὄνειρον καὶ ὀλίγην μέθην, ἐκ τῆς μειδιώσης ἐκείνης, ἡ ὁποία πρὸ τῆς στιγμῆς τὴν ἔφευγεν—εἰς δόσιν μορφίνης.

VIII

Ἡ Δινόρα περίλυπος παρίστατο εἰς τὴν πάλην ἑνὸς ἀνθρώπου μετὰ τῆς σκέψεώς του, εἰς τὴν ὁσημέραι καταφανεστέραν παρακμὴν, εἰς τὸ πολιὸν γῆρας τὸ σκληρῶς προχωροῦν, ὡς νὰ τὸ εἶχεν ἐπιφέρει ἡ ἐν τῇ φυλακῇ διαμονή του. Ἡ Δινόρα ἤθελε ν' ἀποσπάσῃ τὸν πατέρα της ἐκ τ ς ἐργασίας, καθ' ἧς ἐπάλαιε. Συχνὰ ἔθετε τὸ λεπτὸν καὶ καλοκαμωμένο χεράκι της ἐπὶ τῶν χαρτιῶν τὰ ὁποῖα ὁ μυθιστοριογράφος ἐγέμιζε μὲ σβυσίματα. Καὶ πλησιάζουσα τὸ μάγουλό της ἐπὶ τοῦ θερμοῦ του μετώπου, τὸ ὁποῖον κατέκαιεν ἡ σκέψις, ἔλεγε γλυκά: «Ἄφησέ τα τώρα αὐτά! Κύττα τί ὡραῖα ποῦ εἶνε εἰς τὴν πλατεῖα κάτου! Πᾶμε νὰ πάρουμε τὸν ἀέρα μας. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἐλάμβανε τοὺς δακτύλους τῆς θυγατρός του, φέρων αὐτοὺς εἰς τὰ χείλη του, ἢ ἀποθέτων ἐντὸς τῶν πρεσβυτικῶν χειρῶν του, καὶ παρεκάλει τὴν Δινόραν νὰ τὸν ἀφήσῃ ἐκεῖ ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ τῆς *συνθέσεως*,— συνθέσεως ἀγόνου, ἥτις συνίστατο εἰς προσπαθείας—εἰς ξεσχισμένα φύλλα καταναλισκόμενα καὶ διασκορπιζόμενα ἐν τῇ ἑστίᾳ εἰς τέφραν, τῆς ὁποίας οἱ σπινθῆρες ἦσαν οἱ διάττοντες ἀστέρες τῶν ἐλπίδων! . .

Αὐτὴ ἡ ἀδυναμία, τόσῳ καταφανὴς οὖσα ἐπὶ τοῦ Φερῶ προσέθετεν βαθεῖαν λύπην εἰς τὴν παράφορον συμφορὰν τῆς Δινόρας, τὴν ὁποίαν τῇ εἶχεν προξενήσει ἡ διαγωγὴ τοῦ Ρενέ. Ἐκεῖνος δὲν ἐφαίνετο πλέον, καὶ ἐκείνη ἦτο βαθειὰ πληγωμένη διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ πλησίον του. Τοῦ ἔγραφε, τῆς ἀπήντα, ἀλλ' ὑπὸ χυδαίας διαβεβαιώσεις ὁ πρίγγιψ παρέμενεν ὁποῖος ἦτο, ὀχυρούμενος ἐν τῇ ἐπιφυλάξει του, παρακαλῶν τὴν Δινόραν, ὅταν ἤθελε, νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς ὁδοῦ Βαν-Δὺκ, διαβεβαιῶν αὐτὴν ὅτι τῆς ἦτον ἐντελῶς ἀφωσιωμένος, ἀφίνων μάλιστα νὰ ὑπολάμπωσι φλόγες ἐπιθυμίας, τὰς ὁποίας εὕρισκεν ἤδη ὑβριστικὰς ἡ ἐκπεσοῦσα κόρη, καὶ τῆς ἀνέβαζαν τὸ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ μετώπου. Νὰ τὸν ἐπανίδῃ πρὸς τὸ παρόν; Νὰ τὸν ἐπανίδῃ; Ὄχι, πολὺ τὴν κατήσχυνεν ἀκόμη ἡ ὑποδοχὴ, τὴν ὁποίαν τῆς εἶχε κάμει. Ἀλλὰ τὸν ἠγάπα πάντοτε, ἴσως περισσότερον ἢ ἄλλοτε τὸν ἠγάπα· μόνον ἡ ὑπερηφάνειά της ἠγανάκτει, καὶ προσηλοῦτο εἰς τὸ σπῆτι, ὅπου ὁ πατέρας της, ἐν ἐντελεῖ ἀγνοίᾳ τοῦ ἀποκρύφου δράματος τοῦ πάθους, ἔλεγε συχνά:

— Καλὰ, ποῦ εἶναι ὁ πρίγγιψ; Γιατὶ δὲν ἔρχεται πλέον ὁ κ. Δὲ Σαντεναί; Ἐν τοσούτῳ ἤθελα νὰ τοῦ εἴπω πόσον τοῦ εἶμαι εὐγνώμων διὰ τὴν μεσολάβησίν του. Ἐφάνηκε τόσῳ καλὸς, τόσῳ καλὸς γιὰ μᾶς!

Ἡ κόρη δὲν ἀπήντα, ἢ μόνον δι' ὑπεκφυγῶν. Ἕνας πρίγγιψ Σαντεναὶ εἶχεν ἕνα σωρὸ ἀσχολίας ἄλλας, ὥστε νὰ ἐνασχοληθῇ περὶ αὐτῶν. Θὰ ἐπανήρχετο ἄλλως τε, σήμερον ἢ αὔριον.

Καὶ ἐξωγκοῦτο ἡ καρδία της, καὶ ἐπάγωνεν εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ δυστυχὴς ἠδύνατο νὰ ὑποπτεύσῃ τὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία τῆς ἐπροξένει τόσην ὀργὴν καὶ τόσην ἐντροπήν. Μὲ θυσίαν τῆς ζωῆς της θὰ ἐμπόδιζε νὰ μάθῃ τίποτε ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος καὶ ὡς νὰ ἦτο σφιγμένη ἡ καρδία της μέσα εἰς συσφιγκτῆρα ξυλουργοῦ, δὲν ἔλεγε τίποτε, οὔτε ἄφινε νὰ ὑποπτεύσῃ τίποτε ἀπὸ τὴν λύπην, τὴν ὁποίαν τῆς ἐπροξένει ὁ Ρενέ. Μόνον ὁ ἀπὼν Ραϋμόνδος Δὲ Φερδὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἴδῃ, νὰ καταμετρήσῃ ὅ,τι ἐκείνη ὑπέφερεν.

Ἀχ! βέβαια, ὑψίστατο τόσας πολλὰς ἀγωνίας ὁ Εὐγένιος Φερῶ, φιλολογικὸς κατάδικος, ἀναιμικὸς, ἀνίκανος πλέον νὰ σύρῃ τὴν ἀλυσίδα του! Ἐκεῖνος νὰ μάθῃ ὅτι ἡ Δινόρα ἠγάπα, ὅτι ἡ Δινόρα του κατέπνιγεν εἰς τὸ προσκεφάλαιόν της τοὺς ὀλολυγμούς της, ὀλολυγμοὺς γυναικὸς προδομένης, τοῦτο θὰ τὸν ἐσκότωνεν ἀμέσως, τὸν πτωχὸν Φερῶ. Ἢ μᾶλλον θὰ τὸν ἀποτελείωνεν ἕνα θνήσκοντα.

Καὶ πράγματι, *ἐσώνοταν*, καθὼς ἔλεγε σιγὰ σιγὰ ἡ Βικτορία, ὁμιλοῦσα περὶ τοῦ *Κυρίου*. Ἀπέθνησκεν ἀπὸ τὴν φυλακήν. Ἡ ὑπόθεσις τῆς Σιέρρα Φουέντας τὸν εἶχε πλήξει βαθύτατα. Ἐνόμισεν ὅτι τὸν κατεδίκαζεν εἰς πέντε ἐτῶν φυλάκισιν, ἀλλὰ τὸν εἶχον καταδικάσει εἰς θάνατον. Ἐξερχόμενος τῶν φυλακῶν, ἠσθάνθη πρὸς στιγμὴν χαρὰν πυρετώδη. Νέα ζωὴ τῷ ἠνοίγετο.

(ἀκολουθεῖ)